

Maade at være paa Finansloven. Man risikerer, at det bliver saadan, at naar man ikke er det, ville Folk faa den Tro, at man enten er et stort Fæ eller ogsaa har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. (Afbrydelse af *Chr. Reventlow*). Det ærede Medlem siger, at det gør ikke noget. Maaske ikke for det ærede Medlem, men for mig har det dog nogen Betydning. Jeg ønsker da ikke at anses for saadant et Menneske. Jeg indrømmer, at det kan være godt at faa en saadan Kommission, men, som sagt, skal den gøre noget godt, skal den tage haardt, og i den Henseende tror jeg for Resten i Forbigaaende sagt, at vi kunne sige, at vi have en udmærket Mand i den højtærede Finansminister. Det er maaske en af hans allerbedste Egenskaber, at han har en haard Haand. Jeg vil haabe, at den ikke skal blive blød under Arbejdet.

Naar jeg taler om Kommissioner, kan jeg ikke undgaa at nævne, at der er egentlig ogsaa et Punkt, hvor man efter min Mening har ruttet ganske usædvanligt med Smaapengene. Der er temmelig sikkert blevet nedsat et stort Antal Kommissioner, som egentlig ikke vare nødvendige. Det er sikkert ret ofte Tilfældet, at det Arbejde, en Kommission har haft at gøre, lige saa godt kunde gøres i et Udvalg. Jeg har den Tro, at hvis der ikke herinde var den samme Jagt efter at faa saadan en eller anden lille Bestilling eller Bifortjeneste, som der desværre er blevet ude i Befolkningen, vilde adskillige af de Kommissioner, vi have, slet ikke være blevne nedsatte. Jeg tror, det kunde være sundt for Fremtiden, om vi fik lidt Oplysninger herinde i Rigsdagen om, hvordan det hænger sammen med det Forhold. Det er ikke nemt at undersøge. Jeg har gjort mig lidt Ulejlighed for at komme ind i det, men jeg støder stadig væk paa Vanskeligheder, som det ikke har været mig muligt at komme over. Derimod vil den højtærede Regering sikkert have forholdsvis nemt ved det. Jeg tror, som sagt, det vilde have Betydning, hvis den højtærede Regering kunde skaffe os en nogenlunde let Oversigt over disse Kommissioner, og om den i denne Oversigt kunde give os Svar paa de Spørgsmaal, jeg nu vil tillade mig at fremsætte.

Jeg tror, Rigsdagen har Interesse af at faa at vide, hvor mange Kommissioner der ere nedsatte siden Systemskiftet; hvor mange der endnu ere i Funktion; hvilken Opgave hver enkelt Kommission har; hvor mange og hvem der ere Medlemmer; hvor-

ledes de lønnes, og, for saa vidt de ere Medlemmer af Rigsdagen, om de da faa Diæter, ogsaa naar Rigsdagen er samlet; hvor lang Tid hver enkelt Kommission har været nedsat; hvor stor den samlede Bekostning har været; om det er muligt, at Folk, der ere Medlemmer af flere Kommissioner, kunne hæve Diæter paa de samme Dage i forskellige Kommissioner; om det er sandt, som det siges, at der er Kommissioner, hvor man har indført den Praksis, at man holder Ferie, mens Kommissionen er samlet, og saaledes ogsaa hæver Diæter for Ferien. Jeg tror, at saadanne Oplysninger vilde have sin Interesse for at hindre Misbrug i Fremtiden, hvis der er sket Misbrug. (*Anders Nielsen*: Vi kunde jo nedsætte en Kommission til at undersøge det.) Ja, det kunde vistnok passe for det ærede Medlem at nedsætte en Kommission til at undersøge det Forhold. Det vilde netop blive en af den Slags, jeg mener, vi kunne undvære, men som det ærede Medlem synes at sætte Pris paa. Jeg tror derfor, at den høje Regering vilde gøre Nytte ved at tilstille os saadanne Oplysninger.

Til Smaapengene regner jeg ogsaa Udgifterne til de mange Lystrejser — ja, undskyld, Udtrykket passer maaske ikke paa dem alle — til Rigsdagsmænd. Jeg tænker her paa saadanne Ting som Islandsrejsen, Berlinerrejsen — der var jo ogsaa nogle, der var i Berlin —, Pariserrejsen og endelig, ikke at forglemme, den store saakaldte Kongerejse, hvor det ærede Medlem (*J. C. Christensen*) jo rejste omkring og lod sig hylde, og hvor han saa viste Kongen og Dronningen den Opmærksomhed at tage dem med. Jeg vil ogsaa i denne Forbindelse nævne de ikke faa Rejser, som forskellige Ministre have arrangeret for forskellige Udvalg, Rejser, som maaske nok i visse Tilfælde kunne have gjort deres Nytte, men som dog vistnok i alt Fald i de fleste Tilfælde ogsaa maa betragtes som Lystrejser. Naar man hører Rigsdagsmænd fortælle om al den Flothed, for ikke at sige Ødselhed, som har været udfoldet paa adskillige af disse Rejser, tror jeg nok, at man tør sige: Lad os blive fri for, i alt Fald alt for meget af den Slags Rejser!

Ja, jeg kunde for Resten godt i samme Forbindelse nævne Franskmandsmiddagen. Fordi der kommer nogle franske Parlamentarikere hertil, er der slet ikke Anledning for os til at ville spille Stormagt paa den Maade, at vi ville vise dem, hvor flot vi kunne spise og drikke. Naar man ved denne Lejlighed indbyder ca. 500 Men-